

milliarder kroner, vi har brugt, og med hensyn til, om det har hjulpet nogen ting.

Det er jo en hel anden sag, det kommer ikke dagsordenen i dag ved, men det er noget, vi arbejder med.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

På FN's klimatopmøde i Kyoto blev der taget første skridt til at få begrænset udledningen af drivhusgasser, men resultatet var desværre ikke vidtgående nok.

Ud over at reduktionsmålene for de industrialiserede lande var for lave, blev der indført en del muligheder for smuthuller, så de industrialiserede lande kunne undgå reelle nedskæringer af udledning af drivhusgasser ved bl.a. at handle sig til omsættelige forureningstilladelser.

Kristeligt Folkeparti håber, at klimakonferencen i Buenos Aires kan medvirke til at få lukket nogle af disse huller.

For at lukke huller vedrørende de omsættelige forureningstilladelser er det vigtigt, at der sættes grænser for, hvor stor en del af CO₂-reduktionerne, ilandene kan købe sig til. Det har været foreslået, at ilandene ikke bør kunne købe sig til mere end 30 pct. af deres CO₂-reduktion, mens resultatet skal findes ved reelle reduktioner i deres egne lande. Dette forslag finder vi fornuftigt.

Det er også vigtigt, at begrænsningerne af, hvor stor en del man må købe sig til, bliver foretaget på baggrund af 1990-niveauet, således at det ikke kan betale sig at have øget sit udslip siden 1990.

Det er centralt, at det i Buenos Aires gøres klart, hvilke spilleregler der skal være gældende for handel med forureningstilladelser. Det bør herunder være staterne og ikke virksomhederne, der styrer handelen med CO₂-kvoter.

Kristeligt Folkeparti finder, at joint implementation-princippet er et godt redskab til at sikre, at der sættes på at reducere udslippet af drivhusgasser, hvor det er billigst at gennemføre. Ilandene kan derved gennemføre projekter i andre ilande, der reducerer udslippet af drivhusgasser, og samtidig få reduceret den nationale emission. Også clean development-mekanismen, hvor ilandene foretager miljøinvesteringer i ulandene og får godskrevet dette i deres eget regnskab, er Kristeligt Folkeparti principielt positive over for.

Vi finder det vigtigt, at de overførsler, der sker fra ilande til ulande som led i fleksible

midler, er ekstramidler og ikke midler, der tages fra den eksisterende ulandsbistand. Det kan ikke være meningen, at indsatsen over for de fattige i verden skal begrænses, fordi ilandene ønsker, at ulandene skal tage flere miljøhensyn. Derfor er det vigtigt, at arbejdet med økonomisk udvikling i ulandene og hensynet til miljøet følges ad.

Danmark skal være med til at sætte gang i processen, men der er grænser for, hvor langt Danmark kan gå i forhold til andre industrilande, hvis ikke vi i alvorlig grad vil forringe dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Hvis udledningen af drivhusgasser skal nedbringes, må de store lande være med.

På konferencen i Buenos Aires må Danmark være med til at få udfyldt rammerne fra Kyoto på en måde, så ilandene ikke kan unddrage sig at bidrage til udledningen af de globale drivhusgasser. Det bør gøres ved at sørge for, at de fleksible mekanismer så vidt muligt er suppleret i forhold til nationale foranstaltninger.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Her ved afslutningen af debatten vil jeg gerne sige ordførerne tak for både deres indlæg og den gode debat, vi har haft, og sige tak også for tilslutningen til det forslag til vedtagelse, der nu er.

Jeg tror, det var fru Vibeke Peschardt, der var inde på, at det måske ikke var den mest ordrige vedtagelse. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at denne vedtagelse er nok så indholdsrig, fordi den giver Folketingets fulde opbakning til det mandat, EU-landene arbejder efter i Buenos Aires, og det mandat er ganske konkret og spændende. Danmark har sammen med andre lande ydet en meget aktiv indsats for at gøre det så indholdsrigt som muligt, og jeg er glad for, at Folketinget vil bakke op.

Jeg håber selvfølgelig også, når vi kommer til midlerne for Danmarks vedkommende, at vi kan møde den tilsvarende forståelse. Mange af de spørgsmål, der har været berørt i debatten i dag, er jo noget, som vi kommer tilbage til, både når vi skal snakke opfyldelsen af målene for trafiksektoren, som vi skal gøre på et senere tidspunkt, og når vi skal tale om den kommende energireform.

Hr. Kalnæs prøvede at bringe synspunkter ind, som jeg var lidt ked af. Jeg synes ellers, der var mange sådan set rimelig fornuftige ting i det, han sagde, så det er måske lidt uretfærdigt at slå ned på det, der ikke var så fornuftigt.